

Győri Ítéltábla
Mf.V.30.051/2020/12.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr. Kunecz Renáta ügyvéd (Helység2/3/4/5/7.) által képviselt felperes (cím2) felperesnek dr. Szoboszlai Judit ügyvéd (Helység6, .) által képviselt Kft1. (cím1) alperes ellen túlmunkáért járó díjazás és egyéb követelések iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2020. július 14-én kelt 2.M.70.012/2020/12. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, megfellebbezett rendelkezését akként változtatja meg, hogy kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 438.865 (négy százharmincnyolcezer-nyolcszázhatvanöt) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra az állam javára fizessen meg 43.100 (negyvenháromezer-egyszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. Az ítéltábla megállapítja, hogy 42.173 (negyvenkettőezer-egyszázhetvenhárom) forint csatlakozó fellebbezési illetéket az alperes viseli.

Az ezt meghaladó feljegyzett 36.100 (harminchatezer-egyszáz) forint felperest terhelő fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes az alperessel és jogelődjével 1999. december 6. napjától állt munkaviszonyban. A felperes munkaviszonya megszűnését követően túlmunkáért járó díjazás és egyéb követelés iránt pert indított az alperessel szemben.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek ingatlan használati díj címén 243.000 forintot és elmaradt munkabérként 723.612 forintot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 58.372 forint eljárási illetéket, az ezt meghaladó 129.926 forint feljegyzett illetékről akként rendelkezett, hogy az állam terhén marad. Az elsőfokú bíróság az alperest 72.664 forint perköltség megfizetésére kötelezte és rendelkezett arról, hogy 161.736 forint perköltség az állam terhén marad. Kötelezte továbbá a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 989.749 forint elsőfokú perköltséget.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy az alperes által érvényesíteni kívánt megbízási szerződés szerinti munkadíj eltúlzott a perben szükségképpen felmerülő ügyvédi tevékenység alapján. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az ügyvédi munkadíj mértékét nem befolyásolhatja a peres felek viszonylatában az, hogy az alperes számára a peres eljárásban született döntés a jelen peren túlmutató jelentőséggel bírhat. Mindezek alapján az alperes által érvényesíteni kívánt perköltséget 1.200.000 forint + ÁFA összegre mérsékelte, és a pervesztesség-pernyertesség arányát figyelembe véve, illetve a felperes tekintetében felmerült 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti, helyesen 157.000 forint ügyvédi munkadíj az egybeszámításával a felperest 779.330 forint + áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperes javára.

[4] A felperes törvényes határidőn belül benyújtott fellebbezésében kérte, hogy a perköltség tekintetében a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg, és a felperesnek az alperes javára fizetendő perköltség összegét mérsékelje. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján jelölte meg a másodfokú bíróság felülvizsgálati jogkörét. Hivatkozott a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (2) bekezdésére, mely szerint a bíróság a felszámított munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben ugyan több tárgyalást is tartott, azonban ezek együttes időtartama nem haladta meg a 12 órát, az alperesi beadványok összes terjedelme pedig mindösszesen 7 oldal volt.

[5] Az alperes törvényes határidőn belül fellebbezési ellenkérelmet és csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Fellebbezési ellenkérelme arra irányult, hogy a másodfokú bíróság utasítsa el a felperes fellebbezését. Csatlakozó fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság a perköltség tekintetében változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét akként, hogy figyelemmel a pernyertesség és pervesztesség arányára, a költségjegyzék szerinti összesen 2.044.065 forint megfizetésre kötelezze a felperest. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően mérlegelte az alperesi jogi képviselő által a perben kifejtett ügyvédi tevékenységet, valamint indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Hivatkozott az IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontjára. Előadta, hogy az alperes és az alperesi jogi képviselő között megbízási szerződés jött létre, melyben a felek 45.000 forint +ÁFA/óra munkadíjban és 10.000 forint +ÁFA/óra utazási óradíjban állapodtak meg. Az alperes, mint megbízó a költségjegyzék aláírásával igazolta a tevékenység elvégzését. Az alperes szerint az elsőfokú bíróság tévesen ítélte meg az elvégzett ügyvédi tevékenység mértékét, és annak összetettségét. Hivatkozott az alperes által benyújtott költségjegyzékre, melyen részletezte, hogy a perben 5 tárgyaláson vett részt az alperesi képviselő, ezek időtartama a tárgyalási jegyzőkönyvek alapján 11 óra 23 perc volt, ezzel szemben a költségjegyzéken csak 9 óra került elszámolásra. Az alperesi jogi képviselő részt vett IT szakértői szemlén, mely 4 óra időtartamú volt. A tárgyalásokra való felkészülés átlagosan 2,5 -3 órát vett igénybe, erre

összesen 12,5 órát számított fel, míg az érdemi ellenkérelem összeállítására és az előkészítő iratok elkészítésére, a felperesi iratok áttanulmányozására összesen 22,5 órát számított fel. Ezen felül az utazással töltött idő címén a Helység1/6 Helység2/3/4/5/7 közötti útvonalra összesen 24 óra időtartamot számított fel az alperesi jogi képviselő. Az alperes álláspontja szerint az ügyvédi munka jogi lényege nem a beadványok terjedelmében (oldalszámában) és a tárgyalási napok számában, hanem a bizonyítás komplexitásában és annak nehéz megítélhetőségében van. Az alperes szerint az érvényesített ügyvédi munkadíj kifejezetten standard, átlagos és közepes munkadíjnak számít nemcsak a nagyobb vállalkozások, hanem a közepes méretű magyar vállalkozások esetén is. Előadta, hogy a professzionális pervitelre és ügyvédkényszerre épülő Pp. szellemében az ügyvédi munkának kell, hogy olyan értéke legyen, mint a szolgáltató szektor más hivatásainak. Ezek összehasonlíthatóságához csatolta az interneten fellelhető szolgáltatói árjegyzékeket. Hivatkozott továbbá az ügyvédi munkadíjak megállapításának szempontjából releváns bírósági döntésekre (BDT2010.2215.; FÍT 2.Kf.27.182/2011/9.; Kúria Kfv. 35.664/2017/4.).

[6] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, csupán azt jelölte meg, hogy az ügyvédi költség eltúlzott, azt azonban nem fejtette ki, hogy milyen mennyiségű ügyvédi tevékenység az, amit az üggyel kapcsolatosan elfogadhatónak tart. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a jogszabályi szöveg megismétlésével nem tett eleget. Hivatkozott továbbá az ügyvédi munkadíj mérséklésére vonatkozó döntéssel kapcsolatos indokolás körében eseti döntésekre (BDT2010.2215.; BH2008. 49). Az alperes álláspontja szerint a nem megfelelően indokolt és következetlen munkadíj mérséklés rontja az ügyvédségbe és a bíróságokba vetett bizalmat, az ügyvédi munkáról alkotott értékítéletet.

[7] A felperes csatlakozó fellebbezési ellenkérelmében a csatlakozó fellebbezés elutasítását, továbbá az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint, az a körülmény, hogy az alperesi gazdasági társaság a megbízási szerződésben meghatározott mértékű óradíjak megfizetésére hajlandó és képes, a felperes terhére nem eshet. Az alperesi jogi képviselő által kért szélsőséges mértékű ügyvédi munkadíj megállapítása nem vezethet arra, az eredményre, hogy a kereset alapján felperes részére megítélt összeget teljes mértékben kioltsa, sőt a felperesnek kelljen ezen felül ügyvédi munkadíjat és utazási költséget fizetnie.

[8] A felperes fellebbezése részben megalapozott, az alperes csatlakozó fellebbezése megalapozatlan az alábbiak szerint.

[9] A másodfokú bíróság a felperesi fellebbezési kérelem, az alperesi csatlakozó fellebbezés és az ellenkérelmek kapcsán az elsőfokú ítéletet a fellebbezett rendelkezése vonatkozásában érdemben vizsgálta felül a Pp. 370. §-ban írt korlátok között, a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjában rögzített felülbírálati jogkörben eljárva. A másodfokú bíróság a fellebbezéseket tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontjára utalva.

[10] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy az alperes által költségjegyzéken felszámított elsőfokú eljárás perköltsége eltúlzott. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a per tárgya, az ügy bonyolultsága és a pertárgy érték alapján az ügy átlagosnak tekinthető, ezért az alperesi képviselőt ellátó ügyvédnek sem kellett az átlagosnak tekinthető ügyvédi tevékenységet meghaladóan munkát végeznie. Az

elsőfokú bíróság ítéleti döntése a szakértői véleményen alapul és nem kizárólag az alperesi képviselő által elvégzett jogi munkán.

[11] A másodfokú bíróság az alperes és az alperesi képviselő között létrejött szerződésben szereplő óradíjakat eltúlzottnak találta és mérlegelése eredményeképpen az ügyvédi tevékenységre a peres eljárásban 22.500 forint + ÁFA, míg az utazási idő költségeként 5.000 forint + ÁFA díjat állapított meg. Tekintettel az ügy átlagos bonyolultságára, az alperesi beadványok tartalmára és terjedelmére, a másodfokú bíróság az iratok tanulmányozására és a beadványok elkészítésére összesen 10 óra időtartamot fogadott el, melynek munkadíja 225.000 forint+ÁFA. A másodfokú bíróság figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárás során az alperesi képviselő öt tárgyaláson jelent meg, melyek időtartama a jegyzőkönyvek alapján összesen 12 óra volt, a tárgyaláson való részvételért 270.000 forint + ÁFA összeget tartott elfogadhatónak. Az alperesi jogi képviselő egy alkalommal helyettes ügyvédet bízott meg a tárgyaláson való közreműködésre, aki Helység2/3/4/5/7-i székhelyű ügyvéd, ezért az alperesi jogi képviselőnek összesen négy tárgyalásra kellett Helység1/6-ról Helység2/3/4/5/7-re utaznia. Figyelemmel a Helység1/6 Helység2/3/4/5/7 közötti közlekedési lehetőségekre, a másodfokú bíróság négy és fél óra időtartamot fogadott el utazási időként tárgyalási naponként, ezért összesen 90.000 forint+ ÁFA összegben állapította meg az utazással töltött idő költsége címén. Fentiek alapján a felperes, figyelemmel a pernyertesség – pervesztesség arányára bruttó 450.825 forint [(585.000x0,69-157.000x0,31)x1,27] elsőfokú perköltséget köteles megfizetni alperesnek.

[12] A másodfokú bíróság nem fogadta el az alperesi képviselő munkadíjának megállapítása körében az alperesnek a szolgáltató szektorban működő más foglalkozások esetén alkalmazott óradíjakkal való összehasonlítását. A peres eljárásokban alkalmazott ügyvédi munkadíjak összehasonlítására az 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet szolgál alapul, melynek 3. § (2) bekezdése alapján jelen eljárásban az ügyvédi munkadíj összege, figyelemmel a pernyertesség pervesztesség arányára az alperes tekintetében 108.272 forint + ÁFA, ehhez képest a másodfokú bíróság - figyelemmel az alperes és képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben foglaltakra - az elsőfokú perköltséget több, mint háromszoros összegben állapította meg. Az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjakat és az ügy bonyolultságára figyelemmel meghatározható munkaórák számát is eltúlzottnak ítélte.

[13] Mindezek alapján a másodfokú bíróság felülmérlegelte az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulata alapján részben megváltoztatta.

[14] A másodfokú bíróság tárgyaláson kívüli eljárása a Pp. 376. § (3) bekezdésének rendelkezésén alapul.

[15] A másodfokú bíróság a perköltség viselésről a Pp. 83. § alapján határozott, megállapította, hogy a másodfokú eljárásban a felperes 54 százalékban lett pernyertes, míg az alperes a csatlakozó fellebbezés vonatkozásában teljes egészében pervesztett lett.

[16] A felperes által benyújtott költségjegyzék alapján, figyelemmel a másodfokú eljárásban a felperes pernyertességének arányára rendelkezett a másodfokú bíróság az alperes

által a felperesnek fizetendő másodfokú perköltségről, melynek összege 11.960 forint, ezért a rendelkező részben foglalt első- és másodfokú perköltség összege 438.865 forint (450.825-11.960), melyet a felperes köteles megfizetni alperesnek.

[17] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a feljegyzett fellebbezési illetékről. A felperes fellebbezési kérelmének pertárgyértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § alapján 989.749 forint, melynek fellebbezési illetéke az Itv. 46. §-a szerint, figyelemmel a felperes pernyertességének arányában 36.100 forint, ami a felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel az állam terhén marad. Az alperes csatlakozó fellebbezésének pertárgyértéke 1.054.316 forint, figyelemmel arra, hogy az alperes a csatlakozó fellebbezés vonatkozásában teljes egészében pervesztes lett, e tekintetben az alperest terhelő illeték összege 42.173 forint. A felperes fellebbezése tekintetében, figyelemmel az alperes 54 százalékos pervesztességére az alperest terhelő illeték összege 43.100 forint. Az alperes csatlakozó fellebbezésének benyújtásával egyidejűleg lerótt 42.173 forint illetéket, ezért a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint állapította meg az alperes által fizetendő fellebbezési illeték összegét.

[18] A Pp. 365. § (1) bekezdése szerint az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr 2021. január 19.

Dr. Bartus Erika sk.
sk.

Dr. Mózsa Gábor sk.

Dr. Lezsák József

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró